

LENKA POSPÍŠILOVÁ

Housle, basa, trumpeta, pojedeme do světa

aneb

jak si hrají děti na jiných kontinentech

AFRIKA

LENKA POSPÍŠILOVÁ

**Housle, basa, trumpeta,
pojedeme do světa**

aneb

jak si hrají děti na jiných kontinentech

ASIE

EVROPA

HRAJETO

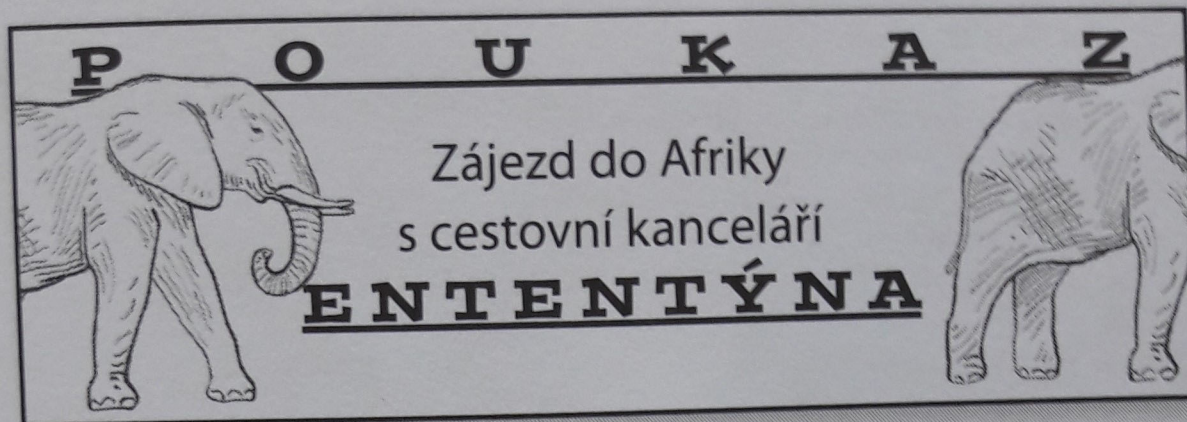
LENKA POSPÍŠILOVÁ

Ta naše zemi, zemička

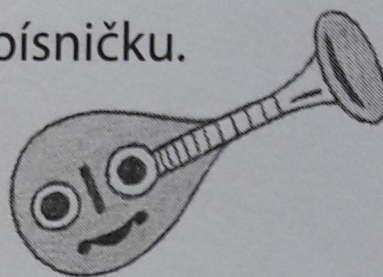
aneb
Staré pověsti české

- 1** Účastníci této dílny „vyhráli“ **zájezd do Afriky** s cestovní kanceláří **Ententýna**. Z učitele se stává vedoucí zájezdu, letuška, nebo stevard.

Aby cesta dobře ubíhala, naučíme se písničku.

Ententýna

Lenka Pospíšilová

Rázně

D G A D D G A D

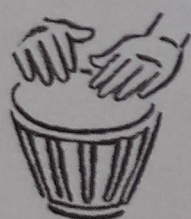
1. Ententýna, mandolí - na, pojedeme do Kolí - na.

D G A D G A7 D

Housle, basa, trumpe -ta, po-je-de-me do svě - ta.

2. Ententýna, mandolína,
nikdo nejsme kůže líná.
Housle, basa, klarinet,
objedeme celý svět.

3. Ententýna, mandolína,
napijem se spolu vína.
Housle, basa, pikola,
hopsa hejsa dokola.

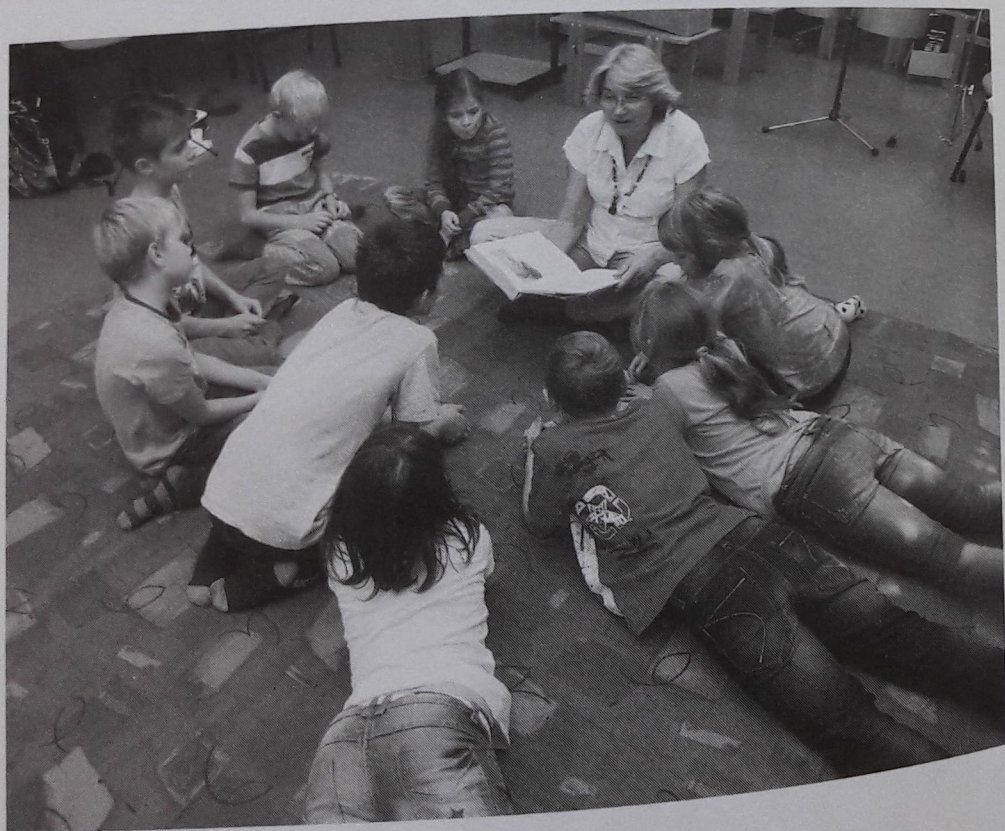
Na cestě se nám určitě bude hodit i počítání, vyzkoušíme, jestli všichni umí počítat aspoň do pěti. Vedoucí zájezdu ukazuje na prstech čísla od jedné do pěti a děti podle toho tleskají. Písničku pak doprovázejí tleskáním dle ukazování (pěti a třemi tlesky). **Další varianty** – ťukání do stolu nebo do hlavy, dupání, pleskání do kolen nebo na susedova záda, poskoky.

Pojďte a poslyšte...

Pojďte a poslyšte pověsti dávných časů. Poslyšte o našem prarotci, o předcích, jak přišli do končin naší vlasti a usadili se po proních let i na to, jaká byla tenkrát tvářnost naší vlasti, nežli sem vkročilo naše plémě.

Ohromné pralesy se černaly po horách na pomezí a se svahů těch hor táhly se širokými pruhy na míle hluboko do země. Lidská stopa tu byla vzácná. Zvěře však všude hojně. Nikým nehoněná, nehubená množila se, že jí sotva postačovala půda. Potoky, řeky i jezera hemžily se rybami a vydra, bytující v šeru starých olší měla hojný lov.

Všude jará síla a bohatství. Země, dobrá svou hojností a plodností, čekala na dělný lid, jenž by užil hojných darů jejich. (Alois Jirásek)

Ta naše zemička

Lenka Pospíšilová

D Hmi Emi A7 D Hmi

1. Ta na-še ze-mi, ze-mič-ka, ne-ní-li o-na

7 Emi A7 D Gmi D Gmi A

ma-lič-ká?! Smut-ná je bez moře! Smut-ná je bez moře! To nám či

14 A7 D Dmi C Dmi C Dmi

ní ho-ře. Takhle li-di mrmlali, zapomněli

22 C Dmi C Dmi C

jak dlouho ji hle-da-li. Takhle li-di mrmlali,

29 Dmi C Dmi D Fismi

zapomněli jak dlouho ji hle-da-li. Pro-to-že ces-ta by-la

35 Emi A7 D Fismi Emi A7

da-le-ká, dlou-há, těž-ká, od-vě-ká, na to

42 D A7 D

má-lo vzpomínáme a do-kola mrmlá-me!

2. Máme tu kopce, roviny, na louce rostou byliny.
V zahrádce petržel, moře však, bohužel.